

14/4/2022

**Ομιλία του προέδρου του ΣΥΡΙΖΑ–Προοδευτική Συμμαχία, Αλέξη Τσίπρα , στο 3ο
Συνέδριο του ΣΥΡΙΖΑ – Προοδευτική Συμμαχία**

Γεια σας συντρόφισσες και σύντροφοι! Είναι μεγάλη η χαρά και η συγκίνηση που ανταμώνουμε ξανά, συντρόφισσες και σύντροφοι, αντιπρόσωποι των χιλιάδων μελών του ΣΥΡΙΖΑ-Προοδευτική Συμμαχία.

Σας καλωσορίζω όλους και όλες στο 3^ο Συνέδριο τομής και συνέχειας του κόμματός μας, σας καλωσορίζω σε μια γιορτή της συμμετοχής, του πολιτικού διαλόγου, της δημοκρατίας.

Καλωσορίζω τη συμμετοχή σας, μα πιο πολύ καλωσορίζω την αποφασιστικότητά σας να μετατρέψουμε αυτό το Συνέδριο σε ένα μεγάλο άλμα για την πολιτική αλλαγή που έχει ανάγκη ο τόπος. Να μετατρέψουμε αυτό το Συνέδριο στην αρχή της αντίστροφης μέτρησης για μια προοδευτική κυβέρνηση, που έχει ανάγκη ο τόπος.

Αυτή τη θέληση πιστεύω ότι μεταφέρετε σήμερα όλες και όλοι εδώ, τη συμπυκνωμένη θέληση των χιλιάδων μελών του ΣΥΡΙΖΑ-Προοδευτική Συμμαχία που εσείς εκπροσωπείτε. Να απλώσουμε το κόμμα παντού, παντού όπου αναπνέει η αντίσταση στις καταστροφικές κυβερνητικές πολιτικές. Και να δώσουμε το μήνυμα της νίκης, να μετατρέψουμε τη διάχυτη οργή που υπάρχει στην ελληνική κοινωνία σε ένα ορμητικό ρεύμα πολιτικής αλλαγής. Να μετατρέψουμε την απόγνωση σε ελπίδα και μαζί να δώσουμε τη μάχη, να σηκώσουμε ξανά τον ήλιο πάνω από την πατρίδα μας, να δώσουμε ελπίδα και προοπτική στις Ελληνίδες και στους Έλληνες.

Αυτή, ξέρετε, είναι η μεγάλη ιστορική ευθύνη που όλες και όλους εμάς σε αυτό το στάδιο μας βαραίνει. Η ευθύνη απέναντι στην κοινωνική πλειοψηφία που για άλλη μια φορά βρίσκεται σε συνθήκες λεηλασίας, η ευθύνη απέναντι στην εργατική τάξη του τόπου μας που πάνω στις δικές της θυσίες χτίστηκε η προοπτική του τόπου. Η ευθύνη απέναντι στη μεσαία τάξη που αισχρά εξαπατήθηκε από τον κ. Μητσοτάκη στις προηγούμενες εκλογές. Η ευθύνη μας κυρίως απέναντι στις νέες γενιές, στις νέες και στους νέους που θα πάρουν στις δικές τους πλάτες το μέλλον αυτού του τόπου.

Ξέρετε, απέναντι σε αυτή τη βαριά ευθύνη έχουμε μόνο μια επιλογή: να πετύχουμε, να τα καταφέρουμε. Και σας διαβεβαιώνω ότι θα τα καταφέρουμε. Το εγγυάται η ιστορία μας, το εγγυάται η διαδρομή της Αριστεράς σε δύσκολες δεκαετίες, οι θυσίες για το συμφέρον του λαού και της χώρας, η μνήμη όσων έδωσαν και τη ζωή τους ακόμη για την ελευθερία της πατρίδας, για τη δημοκρατία, για τον σοσιαλισμό.

Το εγγυάται όμως και η δική μας διαδρομή ως αντιπολίτευση αλλά και ως κυβέρνηση που απάλλαξε την Ελλάδα από τα δεσμά της χρεοκοπίας και των δανειστών. Το εγγυώνται τα πρόσωπά σας, όλα αυτά τα πρόσωπα που συναντάμε, όπως είδατε, σε όλη την Ελλάδα γιατί βρεθήκαμε παντού όλες αυτές τις δύσκολες μέρες της πανδημίας. Τα πρόσωπα αυτά που, όπως λέει ο ποιητής, «δεν βολεύονται με λιγότερο ουρανό».

Συντρόφισσες και σύντροφοι, σύνεδροι του 3^{ου} Συνεδρίου μας ανταμώνουμε σήμερα σε ένα Συνέδριο που από πολλούς έχει χαρακτηριστεί ιστορικό, σε ένα Συνέδριο που εμείς οι ίδιοι το χαρακτηρίσαμε Συνέδριο τομής και συνέχειας και είχαμε αποφασίσει εδώ και καιρό να το διεξαγάμε.

Η πανδημία ήταν η αιτία που καθυστέρησε το αντάμωμά μας. Ίσως το Συνέδριό μας τελικά να γίνεται σε ένα κόσμο εντελώς διαφορετικό από εκείνον που είχαμε όταν το εξαγγείλαμε.

Η διαρκώς εντεινόμενη κλιματική κρίση, η πανδημία, ο πόλεμος, η ενεργειακή κρίση διαμορφώνουν ένα περιβάλλον αλληπάλλληλων κρίσεων και πρωτόγνωρων προκλήσεων. Αλλά σε αυτό το δυστοπικό περιβάλλον, ξέρετε, μεγαλώνουν και οι ευθύνες των δυνάμεων της προόδου που υπερασπίζονται το όραμα μιας κοινωνίας ελευθερίας και ισότητας.

Και σε αυτό τον αγώνα δεν είμαστε μόνοι. Το Συνέδριό μας είναι αναπόσπαστο μέρος μιας μεγάλης και δυναμικής διαδικασίας που λαμβάνει χώρα σε ολόκληρο τον πλανήτη: από τις Ηνωμένες Πολιτείες μέχρι την Πορτογαλία και από την Ελλάδα μέχρι τη Γαλλία δυναμώνει μέρα με την ημέρα η συζήτηση για την ευθύνη που έχουν σήμερα η Αριστερά και οι προοδευτικές δυνάμεις να γίνουν μέρος της λύσης.

Διότι ο κόσμος μας, ο κόσμος γύρω μας γίνεται ολοένα και πιο σκληρός, οι ανισότητες διευρύνονται, οι παγκόσμιες απειλές αναδύονται ξανά μαζί με τις αλληπάλλληλες κρίσεις, τόσο, που καθιστούν σήμερα πιο επίκαιρο από ποτέ ένα παλιό για την ανθρωπότητα δίλημμα: σοσιαλισμός ή βαρβαρότητα.

Και αν η απάντηση που δίνουν οι παγκόσμιες εξελίξεις, η κλιματική καταστροφή, η κλιμάκωση της φτώχειας και της περιθωριοποίησης, η καταδίκη σε θάνατο εκατομμυρίων ανθρώπων από έναν ιό, αλλά και ο πόλεμος που ξαναφέρει στο προσκήνιο την πυρηνική απειλή, αν η απάντηση των εξελίξεων είναι βαρβαρότητα, τότε εμείς είμαστε εδώ, μαζί με δισεκατομμύρια άλλους ανθρώπους σε ολόκληρο τον πλανήτη να πούμε: όχι η απάντηση για το μέλλον του κόσμου δεν είναι η βαρβαρότητα.

Η απάντηση είναι η δικαιοσύνη, η απάντηση είναι η ισότητα, η απάντηση είναι η ειρήνη, η απάντηση είναι η περιβαλλοντική προστασία, η απάντηση είναι οι άνθρωποι πάνω από τα κέρδη. Αυτή είναι η απάντηση.

Αυτή τη μεγάλη παγκόσμια ιδεολογική παρακαταθήκη εκφράζει σήμερα το κόμμα μας, ο ΣΥΡΙΖΑ-Προοδευτική Συμμαχία εδώ στη χώρα μας, στη χώρα των μεγάλων παραδόσεων και των μεγάλων αγώνων για δημοκρατία, ελευθερία και δικαιοσύνη.

Γι' αυτό και πρέπει να έχουμε στο μυαλό μας σε κάθε μας βήμα ότι δεν είμαστε ένα εφήμερο τέκνο της συγκυρίας, αλλά τέκνο της ανάγκης, ότι ερχόμαστε από πολύ μακριά και έχουμε στόχο να πάμε πολύ μακριά.

Και όλα αυτά τα δύσκολα χρόνια, τα δύσκολα χρόνια και για μας, «τα χρόνια της βίαιης ωρίμανσης» όπως είχε πει ο Γιάννης Δραγασάκης κάποια στιγμή, όλα αυτά τα δύσκολα χρόνια μάθαμε κι εμείς. Μάθαμε να τολμάμε να αλλάζουμε, μάθαμε να είμαστε ένα κόμμα εν κινήσει που δεν ξεπεράστηκε από την ιστορία, αλλά που άνοιξε δρόμο στην ιστορία, που δεν συμβιβάστηκε με τη διαχείριση της εξουσίας, αλλά τόλμησε να αναλάβει πολιτικό κόστος.

Γιατί δεν διστάσαμε να μπούμε στη φωτιά της μάχης για την υπεράσπιση της κοινωνικής πλειοψηφίας. Γιατί δεν διστάσαμε ακόμη και να καούμε για την υπεράσπιση των αξιών μας, των ιδεών μας, των αρχών μας.

Και το κάναμε αυτό έχοντας πάντα μία μόνο βεβαιότητα: ότι ο κόσμος πρέπει να αλλάξει, ότι η Ελλάδα μπορεί να αλλάξει. Αυτή η βεβαιότητα ήταν ο οδηγός κάθε μας απόφασης, μικρής ή μεγάλης. Η βεβαιότητα ότι η λιτότητα και ο αυταρχισμός δεν είναι μονόδρομος. Η βεβαιότητα ότι οι ιδιοκτήτες της χώρας αυτής είναι οι πολίτες της και όχι οι ολιγάρχες της και όχι οι πολιτικοί εκφραστές των ολιγαρχών, όχι οι πορφυρογέννητοι της εξουσίας. Ο λαός είναι ιδιοκτήτης αυτής της χώρας! Αυτή ήταν πάντοτε η μόνη μας βεβαιότητα.

Αυτή ήταν και είναι η βεβαιότητα ενός κόμματος που ταυτίζεται με αυτούς που εκπροσωπεί στη μεγάλη αρένα της πολιτικής. Όχι ένα κόμμα συζύγων της εξουσίας, αλλά εραστών της δικαιοσύνης.

Και σήμερα με αυτή τη βεβαιότητα πορευόμαστε: ότι σύντομα η χώρα θα έχει μια νέα ισχυρή προοδευτική κυβέρνηση, με προμετωπίδα της την ελευθερία, την ισότητα, την αλληλεγγύη, την κοινωνική δικαιοσύνη.

Αυτή η βεβαιότητα, ξέρετε, πατάει γερά στην πραγματικότητα. Αλήθεια, για θυμηθείτε πόσοι ήταν αυτοί που προεξοφλούσαν από το 2011 και μετά ότι είμαστε ένα πυροτέχνημα που σύντομα θα επιστρέψει στο 3%; Πόσοι ήταν αυτοί που προεξοφλούσαν από το '15 και μετά ότι δεν θα καταφέρουμε να βγάλουμε τη χώρα από τα μνημόνια, ότι θα συντριβούμε και θα διαλυθούμε;

Αλλά ο ΣΥΡΙΖΑ όχι μόνο δεν εγκατέλειψε τη μάχη, όχι μόνο δεν συρρικνώθηκε, αλλά βγήκε νικητής και μεγάλωσε. Αντάμωσε μετά το 2018 με χιλιάδες νέους συνοδοιπόρους δημοκρατικούς και προοδευτικούς πολίτες. Πολίτες που τον πρωτοσυνάντησαν στις κάλπες το 2012, άλλους που πορευτήκαμε για χρόνια μαζί χώρισαν οι δρόμοι μας και τώρα ξαναταμώσαμε χιλιάδες αγωνιστές και αγωνίστριες σε όλη την Ελλάδα που είναι απόψε εδώ, είστε αντιπρόσωποί τους. Είστε σήμερα όλες και όλοι εδώ γιατί εδώ είναι το σπίτι σας, εδώ είναι το κόμμα σας, ο ΣΥΡΙΖΑ-Προοδευτική Συμμαχία, το κοινό μας σπίτι.

Μαζί βέβαια με πολλούς χιλιάδες δημοκρατικούς πολίτες που τα τελευταία χρόνια για πρώτη φορά εντάχθηκαν σε ένα κόμμα και είναι κι αυτοί σήμερα εδώ, στρατεύτηκαν με πάθος, με εντιμότητα, με ανιδιοτέλεια, για να αλλάξουμε τη χώρα. Συμπορεύτηκαν στον δύσκολο, μα όμορφο αγώνα για κοινωνική δικαιοσύνη και προκοπή.

Σε αυτό τον αγώνα θέλω σήμερα να σας καλωσορίσω όλες και όλους, να καλωσορίσω όλες και όλους στο κοινό μας σπίτι, στον ΣΥΡΙΖΑ-Προοδευτική Συμμαχία. Όλοι μαζί θα προχωρήσουμε ενωμένοι για να δώσουμε τον αγώνα καθημερινά στις γειτονιές, στους χώρους δουλειάς, στα πανεπιστήμια, στις πλατείες, στους δρόμους δείχνοντας στην πράξη ότι η Δημοκρατική Παράταξη στην Ελλάδα

του 21^{ου} αιώνα δεν είναι η επανάληψη μιας διακήρυξης από το χτες, αλλά η κινητήριος δύναμη της προόδου σήμερα και η ελπίδα κοινωνικής και πολιτικής αλλαγής για το αύριο.

Συντρόφισσες και σύντροφοι, αγαπητοί και αγαπητές σύνεδροι ο μεγάλος Βρετανός μαρξιστής ιστορικός, ο Έρικ Χόμπσμπομ, μίλησε για τον σύντομο 20^ο αιώνα. Είναι νομίζω ασφαλές να πάμε τον ισχυρισμό του σήμερα ένα βήμα παραπέρα, όπως άλλωστε το διέβλεψε και ο ίδιος. Ο 21^{ος} αιώνας είναι καταγιμιστικός. Στην αυγή της τρίτης δεκαετίας του, ο ιστορικός χρόνος μοιάζει να συμπυκνώνεται με πρωτοφανή ρυθμό. Πολλοί από εμάς ανήκουν σε μια γενιά που ωρίμασε, μπορώ να πω, ακριβώς στο μεταίχμιο, σε έναν κόσμο που άλλαζε μετά την κατάρρευση του υπαρκτού σοσιαλισμού. Ήταν η εποχή του περίφημου τέλους της ιστορίας, της υπόσχεσης μιας νέας δήθεν εξελιγμένης άτρωτης εκδοχής του παγκόσμιου καπιταλισμού, στην οποία οι ταξικές αντιθέσεις θα εξαφανίζονταν, γιατί όλοι θα είχαν ικανοποιητικό μερίδιο στην πίτα της παγκόσμιας οικονομίας.

Ήταν τόσο μεγάλη η ισχύς αυτής της ιδέας, που παρέσυρε στο διάβα της τη συντριπτική πλειοψηφία των πολιτικών δυνάμεων, επιβλήθηκε με τον έναν ή τον άλλο τρόπο σε ολόκληρο σχεδόν τον κόσμο.

Σύντομα αποδείχθηκε όμως ότι ήταν ένα τεράστιο ψέμα, μια τεράστια απάτη. Αν κοιτάξουμε στον κόσμο σήμερα δεν θα δούμε το τέλος της ιστορίας, θα δούμε το τέλος αυτής της απάτης. Ο ύστερος καπιταλισμός ανεξέλεγκτος, χωρίς αντίπαλο δέος έχει απεμπολήσει κάθε ίχνος διαφωτισμού, έχει ενοχοποιήσει κάθε σκίτημα αλληλεγγύης και ισότητας, έχει οδηγήσει την ανθρωπότητα και την ιστορία σε ένα νέο και ακόμη πιο άγριο κεφάλαιο σκότους.

Παράγει συνεχώς και αναπαράγει την ασύδοτη εξουσία των αγορών, τις γιγαντιαίες κοινωνικές ανισότητες, τη μισαλλοδοξία και τον ρατσισμό, την έμφυλη βία και την κοινωνική περιθωριοποίηση, την καταστροφή του κοινωνικού κράτους, της δημόσιας παιδείας, της κάθε είδους κοινωνικής προστασίας, την υποταγή της δημοκρατίας της ίδιας στα μεγάλα οικονομικά συμφέροντα και την κανονικοποίηση του αυταρχισμού. Αυτό είναι το διαβόητο δόγμα του νεοφιλελευθερισμού.

Τα δυο τελευταία χρόνια όμως ζούμε και κάτι ακόμη πιο επικίνδυνο απ' όλα αυτά: την απόλυτη περιφρόνηση της ανθρώπινης ζωής εν ονόματι του κέρδους. Εκατομμύρια συνάνθρωποι μας χάθηκαν σε όλο τον πλανήτη όταν η πανδημία χτύπησε ένα κόσμο που είχε νομιμοποίηση ότι η δημόσια υγεία είναι αγαθό που πωλείται και αγοράζεται. Έναν κόσμο όπου η σωτηρία δισεκατομμυρίων ανθρώπων περνά από την εκτίμηση κόστους και κέρδους στα επενδυτικά σχέδια δέκα μεγάλων πολυεθνικών του φαρμάκου.

Και η απειλή δυστυχώς δεν σταματάει εδώ. Η κλιματική κρίση δεν είναι ένα φυσικό φαινόμενο. Είναι η μεγαλύτερη πληγή που άνοιξε ο νεοφιλελευθερισμός στο σώμα του πλανήτη, η συνέπεια της αλόγιστης εκμετάλλευσης των φυσικών μας πόρων, το αποτύπωμα του τρόπου κοινωνικής οργάνωσης που επέβαλλε για να στηρίξει την παραγωγή του πλούτου. Είναι, θα έλεγα, το διαρκές έγκλημα μιας πολυεθνικής κάστας που επέβαλλε ως ύψιστες αρχές τον άκρατο ανταγωνισμό και τη με κάθε τρόπο διόγκωση των υπερκερδών της αδιαφορώντας παντελώς για το μετά, αδιαφορώντας για το αύριο.

Και, ξέρετε, είναι ακριβώς η ίδια εγκληματική και κοντόφθαλμη λογική που σήμερα φέρνει ξανά την παγκόσμια κοινότητα αντιμέτωπη με ένα ακόμη πιο φριχτό εφιάλτη που για χρόνια πιστεύαμε ότι δεν θα την ξαναζήσουμε: τον εφιάλτη της πυρηνικής απειλής.

Η ρωσική εισβολή στην Ουκρανία ξαναέκανε ορατό τον κίνδυνό της. 80 χρόνια μετά τη Χιροσίμα και το Ναγκασάκι στη χώρα που έζησε την φρίκη του Τσέρνομπιλ, βρισκόμαστε αντιμέτωποι με τις συνέπειες που γεννούν οι γεωπολιτικοί ανταγωνισμοί, ο εθνικισμός και η απαξίωση των διεθνών Οργανισμών, της διπλωματίας και του διεθνούς δικαίου.

Ο πόλεμος στην καρδιά της ευρωπαϊκής ηπείρου, η απαξίωση της ανθρώπινης ζωής, οι χιλιάδες άμαχοι νεκροί, οι θηριωδίες αλλά και η απειλή μιας ακόμη πιο γενικευμένης σύγκρουσης δεν αποτελούν, δυστυχώς, σενάρια μυθοπλασίας, αλλά είναι μια οδυνηρή πραγματικότητα.

Μια πραγματικότητα που οφείλουμε να αλλάξουμε, μια δραματική εξέλιξη που οφείλουμε να αποτρέψουμε. Και όλοι μας εκφράζουμε με κάθε τρόπο την αλληλεγγύη μας και τη συμπαράστασή μας στον δοκιμαζόμενο ουκρανικό λαό.

Και η συμπαράστασή μας αυτή δεν είναι μόνο λόγια, αλλά μετουσιώνεται στην πράξη, στηρίζοντας την καμπάνια της Αλληλεγγύης για Όλους. Για ανθρωπιστική βοήθεια που σύντομα θα αποσταλεί στους πρόσφυγες και στους ανθρώπους που ζουν τη φρίκη του πολέμου μεταξύ των οποίων και οι χιλιάδες, ελληνικής καταγωγής πολίτες της Μαριούπολης και της Οδησού.

Το μεγάλο μερίδιο σ' αυτή την τραγωδία σαφώς και βαραίνει αυτόν που επιτίθεται. Η Ρωσία του Πούτιν, που παραβιάζει κάθε έννοια διεθνούς δικαίου και πρέπει να πιεστεί με κάθε μέσο να σταματήσει την εισβολή. Ευθύνες όμως υπάρχουν και στις ΗΠΑ της Αμερικής και στην Ευρωπαϊκή Ένωση που επέκτειναν το ΝΑΤΟ, χωρίς να οικοδομήσουν μια αδιαίρετη αρχιτεκτονική ασφάλειας με τη Ρωσία, όπως είχε συμφωνηθεί το 1999.

Παραβίασαν το διεθνές δίκαιο με επεμβάσεις τους στο παρελθόν και δεν έκαναν ό,τι μπορούσαν για να αποτρέψουν αυτή τη σύγκρουση. Ειδικότερα, σε ό,τι αφορά την Ευρωπαϊκή Ένωση, είναι προφανές ότι οι πληγές της από την πολεμική αυτή σύγκρουση, θα είναι πολύ μεγάλες, ίσως ανυπολόγιστες ακόμα.

Εδώ και καιρό, προειδοποιούμε ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση, που αποτελεί αμετάθετη και αμετακίνητη επιλογή μας, δεν πορεύεται καλά. Η απουσία της στη διεθνή πολιτική σκηνή είναι εμφανής, είναι ουραγός στις παγκόσμιες εξελίξεις. Αντί να οικοδομήσει μια αυτόνομη κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική άμυνας, αδράνησε και σταδιακά αποδυναμώθηκε κάτω από την πίεση της πολιτικής των ΗΠΑ και τη λογική του ΝΑΤΟ.

Και σήμερα, παρά τα όποια θετικά βήματα έγιναν για την αντιμετώπιση των οικονομικών επιπτώσεων της πανδημίας, βρίσκεται δυστυχώς ξανά μπροστά σε ενδεχόμενο σοβαρής κοινωνικής και πολιτικής κρίσης. Αιτία είναι κι εδώ η επικράτηση του νεοφιλελευθερισμού και των νεοφιλελεύθερων πολιτικών.

Οι κυρίαρχες κοινωνικές και οικονομικές πολιτικές περιθωριοποίησαν, εδώ και χρόνια περιθωριοποιούν τα λαϊκά στρώματα, ακόμη και σε ισχυρές χώρες, όπως η Γαλλία. Οι αλληπάλληλες δε κρίσεις στην οικονομία, στην πανδημία, ο πόλεμος και

η ενεργειακή κρίση, οδηγούν σε φτωχοποίηση μεγάλο μέρος της λεγόμενος μεσαίας τάξης και διευρύνονται οι ανισότητες.

Είχαμε προειδοποιήσει πολύ έγκαιρα ότι τα δημοκρατικά θεμέλια της Ένωσης θα δοκιμαστούν, αν ατροφήσουν τα κοινωνικά της στηρίγματα. Είχαμε προειδοποιήσει έγκαιρα, πολύ έγκαιρα, πριν την ελληνική κρίση, ότι η υπεροψία των δυνάμεων της νεοφιλελεύθερης παγκοσμιοποίησης που κάπως πρόωρα πανηγύρισαν το τέλος της ιστορίας, οι εντεινόμενες κοινωνικές ανισότητες, τα μεγάλα μεταναστευτικά ρεύματα και η κλιματική κρίση, θα ανοίξουν δυο δρόμους, δυο διεξόδους πολιτικές στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Ο ένας δρόμος θα έχει, δυστυχώς, κυρίαρχες τις δυνάμεις της Ακροδεξιάς, του εθνικισμού και του ρατσισμού. Στον άλλο, μια κοινωνική και πολιτική μειοψηφία της Αριστεράς και των Προοδευτικών Δυνάμεων, μπορεί να βάλει και πρέπει να βάλει τη σφραγίδα της. και πρέπει να δουλέψουμε όλοι μαζί να επικρατήσει ο δεύτερος δρόμος, ο δρόμος της προόδου.

Και για του λόγου το αληθές, ότι αυτοί οι δυο δρόμοι υπάρχουν, δείτε πρόσφατα τι έγινε πριν από λίγες μέρες στις εκλογές στην Ουγγαρία. Δείτε τι ζούμε αυτές τις μέρες που ζούμε με την αγωνία για τον δεύτερο γύρο των γαλλικών προεδρικών εκλογών.

Βρισκόμαστε, δυστυχώς, μπροστά στην ειρωνεία της ιστορίας, τη στιγμή που η Ευρωπαϊκή Ένωση αντιμάχεται τον αυταρχισμό στα εξωτερικά της σύνορα, να δημιουργεί πρόσφορο έδαφος για τους μιμητές του αυταρχικού δρόμου στο εσωτερικό της και εξαιτίας των αδιέξοδων πολιτικών που εφαρμόστηκαν τόσα χρόνια.

Παράλληλα όμως υπάρχει και ο δεύτερος δρόμος. Έχουμε και το θετικό παράδειγμα της Πορτογαλίας και της Ισπανίας, των προοδευτικών κυβερνήσεων που προσπαθούν να στηρίξουν έναν δρόμο ο οποίος θα μειώνει τις ανισότητες αντί να τις διευρύνει, ακόμα και σε περίοδο κρίσης.

Και ξέρετε, αυτό είναι το παράδειγμα που θέλουμε να πολλαπλασιάσουμε, αυτό είναι το παράδειγμα που θέλουμε να γίνει ο κανόνας και όχι η εξαίρεση στην ήπειρό μας. Και το επόμενο βήμα θα γίνει εδώ, στην Ελλάδα, σύντομα, με μια προοδευτική κυβέρνηση που θα ανοίξει ξανά τον δρόμο. Τον δρόμο της κοινωνικής συνοχής, της στήριξης των δυνάμεων της εργασίας, της αλληλεγγύης, της άμβλυσης των κοινωνικών ανισοτήτων.

Αλλά και εδώ, στην Ελλάδα, η αντιπαράθεση, η βασική διαχωριστική γραμμή, θα είναι η ίδια, θα είναι απέναντι στον νεοφιλελευθερισμό. Θα είναι απέναντι στη νεοφιλελεύθερη Δεξιά, ίσως την πιο ακραία νεοφιλελεύθερη εκδοχή Ευρωπαϊκής Δεξιάς, αυτή της Νέας Δημοκρατίας του κ. Μητσοτάκη από τη μια μεριά κι από την άλλη, στις προοδευτικές δυνάμεις που επιδιώκουν ένα τέλος στον παραλογισμό της ασύδοτης λειτουργίας των αγορών.

Αυτή είναι η βασική μας αντίθεση. Μια αντίθεση που σήμερα διαπερνά όλη την Ευρώπη. Απλώς στη χώρα μας παίρνει ακόμα μεγαλύτερες διαστάσεις λόγω των ακραία νεοφιλελεύθερων πολιτικών επιλογών της σημερινής κυβέρνησης.

Από τη μια οι αγορές και τα κέρδη, από την άλλη οι άνθρωποι και οι κοινωνικές ανάγκες. Από τη μια οι νεοφιλελεύθερες ιδεοληψίες των λεγόμενων trickle down economics που ακόμα και ο Μπάιντεν είτε πως δεν δούλεψαν ποτέ. Δεν δούλεψαν

ούτε καν στην εποχή της κανονικότητας. Οι ιδεοληψίες αυτές που διευρύνουν τις ανισότητες και τη φτώχεια. Αυτές θα είναι από τη μια.

Από την άλλη όμως, θα είναι οι σοσιαλιστικές ιδέες, αυτές που σφράγισαν τον 20^ο αιώνα, κακοποιήθηκαν στην πράξη, δυσφημίστηκαν στη θεωρία, αλλά που σήμερα επανέρχονται σε όλο τον κόσμο, επανέρχονται στο προσκήνιο.

Θα είναι λοιπόν ιδέες που αφορούν στην ανάγκη ρύθμισης της αγοράς, την ενίσχυση της κοινωνικής προστασίας, την ενίσχυση της παρέμβασης του κράτους όχι ως κομπάρσου και διαιτητή των ελίτ, αλλά ως εγγυητή της κοινωνικής συνοχής και ως ρυθμιστή της ανάπτυξης. Θα είναι η ενδυνάμωση του κόσμου της εργασίας ως βασικού παράγοντα οικονομικής και κοινωνικής προόδου.

Μια συνολική αντιπρόταση που φέρνει στο επίκεντρο τον άνθρωπο και τις ανάγκες του. Που επαναφέρει τον ρόλο του κράτους και καταπιάνεται από την αρχή με την έννοια των κοινών αγαθών.

Αυτές είναι οι ιδέες και οι αξίες που θεμελιώνουν τον νέο κόσμο τον οποίο εμείς οραματιζόμαστε. Αλλά αυτός ο κόσμος, ο νέος, για να γεννηθεί, πρέπει πρώτα να ξεμπερδέψει με τον παλιό κόσμο. Με τον κόσμο της αδικίας, τον κόσμο της εκμετάλλευσης, με την πραγματικότητα δηλαδή που βιώνει σήμερα στη χώρα μας η μεγάλη κοινωνική πλειοψηφία.

Γιατί στην Ελλάδα τα τελευταία χρόνια, αγαπητοί σύντροφοι και συντρόφισσες, ζούμε τις πιο σκληρές πλευρές της νεοφιλελεύθερης αγριότητας. Χρειάστηκαν μόλις τρία χρόνια και λιγότερο από τρία χρόνια, εντατικής εκμετάλλευσης, συρρίκνωσης δικαιωμάτων και εξαπάτησης για να γίνει η Ελλάδα μια χώρα παράδεισος για την ολιγαρχία της και κόλαση για την πλειοψηφία της κοινωνίας που έχει βυθιστεί μέσα σε μια βαθιά ανασφάλεια, μέσα σε μια αβίωτη καθημερινότητα.

Η ακρίβεια, που δεν είναι γέννημα του πολέμου, αλλά ήρθε πολύ πριν απ' αυτόν και πολλαπλασιάστηκε από τις κυβερνητικές επιλογές, έχει ήδη οδηγήσει σε οικονομικό αδιέξοδο εκατομμύρια νοικοκυριά, δεκάδες χιλιάδες επιχειρήσεις.

Την ίδια στιγμή, σχεδόν 30.000 άνθρωποι έχουν χαθεί μέχρι σήμερα από την πανδημία. Πολλοί απ' αυτούς άδικα, σ' ένα γονατισμένο και παρατημένο σύστημα υγείας. Μικρομεσαίοι και αγρότες ασφυκτούν μέσα στον κλοιό των αυξήσεων και της κρατικής αδιαφορίας.

Οι εργαζόμενοι πληρώνονται με ψίχουλα για να δουλεύουν με ωράρια και προδιαγραφές μεσαίωνα ενώ οι νέες και οι νέοι μας, όταν δεν αναγκάζονται να φύγουν έξω, υποχρεώνονται να ζουν μέχρι τα 30 τους στο παιδικό δωμάτιο.

Αν δεν έχουν οι γονείς τους την οικονομική δυνατότητα, στερούνται ακόμα και το δικαίωμα πρόσβασης στις πανεπιστημιακές σχολές της αρεσκείας τους και δεν μπορούν να ζήσουν μαζί με τους ανθρώπους που αγαπάνε, να φτιάξουν τη δική τους ζωή, τη δική τους οικογένεια, στη δική τους στέγη, να ονειρευτούν ένα καλύτερο αύριο. Αυτή είναι η πραγματικότητα σήμερα στη χώρα.

Αυτή η Ελλάδα όμως, που μόλις βγήκε από τη χρεοκοπία ξανανταμώνει με τη οικονομική κρίση, είναι η Ελλάδα που έχει την υπογραφή «Κυριάκος Μητσοτάκης». Ξέρετε, ο κ. Μητσοτάκης, δεν είναι ένας άνθρωπος που προκαλεί ατυχία, όπως λένε πολλοί. Είναι ένας άνθρωπος, ένας πολιτικός που ασπάζεται ατυχείς πολιτικές. Που

ασπάζεται πολιτικές που προκαλούν καταστροφή, πολιτικές που επιτάχυναν και πολλαπλασίασαν τις κρίσεις και τις επιπτώσεις τους στην ελληνική οικονομία και κοινωνία.

Είναι ο πρωθυπουργός-εργολάβος, που από την πρώτη στιγμή γνώριζε απολύτως ποια δουλειά και για ποιους έπρεπε να κάνει, ποιοι τον ανέδειξαν, ποιοι τον στήριξαν, για ποιους ήρθε να κυβερνήσει. Ούτε η πανδημία δεν άλλαξε αυτή του τη στρατηγική.

Το αντίθετο: Μετέτρεψε την πανδημία σε ευκαιρία για να κάνει ακόμη περισσότερα. Να εκμεταλλευτεί το ειδικό καθεστώς της Βουλής για να περάσει αντιλαϊκά νομοσχέδια, να μοιράσει κοντά 7 δισεκατομμύρια μέχρι τώρα, με απευθείας αναθέσεις και κλειστούς διαγωνισμούς, χωρίς κανέναν έλεγχο σε όλη την ομήγυρη των κρατικοδιαίτων κηφήνων και του κομματικού κράτους.

Να δώσει γη και ύδωρ στους ιδιωτικούς ομίλους της Υγείας, ενώ τους επέτρεπε να αφήνουν έξω από τις πόρτες των κλινικών τους, τη μάχη ενάντια στον κορωνοϊό. Να αφήσει απλήρωτους και να καταδιώκει γιατρούς και νοσηλευτές, ενώ αυτοί έδιναν έναν αγώνα αυτοθυσίας για ολόκληρα μερόνυχτα στα νοσοκομεία που βούλιαζαν από ασθενείς.

Και φυσικά, να μοιράσει κρατικό χρήμα στα ΜΜΕ για να τον λιβανίζουν, για να κάνουν το άσπρο μαύρο, για να σερβίρουν μια εικονική πραγματικότητα. Για να αποκρύψουν και να διαστρεβλώσουν την αλήθεια μιας χώρας που έφτασε να έχει τις μεγαλύτερες απώλειες στην Ευρώπη ανά εκατομμύριο πληθυσμού.

Σήμερα όμως, που η ακρίβεια σαρώνει εκατομμύρια νοικοκυριά, θαρρώ πως ο κ. Μητσοτάκης πέφτει θύμα των ίδιων των των επιλογών. Η εικονική πραγματικότητα που πάσχισε να δημιουργήσει για τους πολίτες, γίνεται τελικά η δική του πολιτική καταδίκη. Και έρχεται απότομα, θα έλεγε κανείς, αντιμέτωπος με τις συνέπειες των πράξεών του. Έρχεται αντιμέτωπος με τις πραγματικές συνέπειες της στρατηγικής του επιλογής.

Την επιλογή του να εκχωρήσει τη ΔΕΗ σε ιδιώτες, εν μέσω ενεργειακής κρίσης, την επιλογή του να αφήσει το ιδιωτικό χρέος να διογκώνεται, να κρατάει παγωμένο τον κατώτατο μισθό. Να χτυπήσει τη μικρομεσαία επιχειρηματικότητα προς όφελος των μεγάλων ομίλων, την επιλογή του να ιδιωτικοποιήσει την επικουρική ασφάλιση.

Να νομιμοποιήσει δια της απουσίας του κράτους την αισχροκέρδεια, τροφοδοτώντας το μεγαλύτερο κύμα ακρίβειας των τελευταίων δεκαετιών. Την επιλογή του να πουλήσει τα φύκια του επιτελικού κράτους για μεταξωτές κορδέλες σε μια χώρα που παραλύει, παραδομένη χειμώνα καλοκαίρι σε πλημμύρες, χιόνια ή πυρκαγιές.

Για όλα αυτά λοιπόν, για όλες αυτές τις επιλογές του, έρχεται αντιμέτωπος πια με την κοινωνική οργή. Και αυτή η οργή, ξέρετε, δεν είναι τυφλή. Η ελληνική κοινωνία πέρασε πολλά και έμαθε πολλά και με τον πιο σκληρό τρόπο. Είναι μια κοινωνία ώριμη, μαθημένη στα δύσκολα, ξέρει πολύ καλά πώς να τιμωρεί πολιτικά όσους τη βάζουν στο σημάδι.

Ξέρει πώς να χρησιμοποιεί το μεγαλύτερο όπλο που με αγώνες έχει κατακτήσει: Τη δημοκρατία. Και το ίδιο θα κάνει και τώρα, όποτε και αν της δοθεί η ευκαιρία.

Είναι όμως τραγικό και αποτελεί ίσως ιστορικό ατύχημα, το γεγονός ότι η χώρα βρέθηκε με τη χειρότερη κυβέρνηση τη χειρότερη στιγμή. Και το πληρώνουμε όλοι και όλες αυτό πολύ ακριβά. Όμως, το νιώθετε πια όλοι, το βλέπετε πια όλοι, το συζητάτε καθημερινά με τους ανθρώπους γύρω σας, το νιώθουμε όλοι: η ώρα της πολιτικής αλλαγής έχει ήδη φτάσει.

Από κάθε γωνιά της πατρίδας μας, από κάθε γωνιά της ελληνικής κοινωνίας, ξεπηδά η ανάγκη και η απαίτηση του τέλους για την κυβέρνηση του κ. Μητσοτάκη, μαζί με την ανάγκη και την απαίτηση μιας νέας αρχής. Και είμαι βέβαιος ότι το Συνέδριό μας θα δώσει με την πολιτική αποφασιστικότητα, την ευθύνη και την κοινωνική ευαισθησία των αποφάσεών του ένα σαφές, ένα ξεκάθαρο μήνυμα προς όλη την ελληνική κοινωνία.

Είμαστε έτοιμοι, πιο έμπειροι, πιο ώριμοι, πιο αποφασισμένοι. Δεν αποστρέφουμε το μέτωπο από τους μεγάλους δυσκολίες που έχουμε μπροστά μας. Θέλουμε, ξέρουμε πώς και μπορούμε. Έχουμε μάθει και από τις δυσκολίες, αλλά και από τα λάθη μας.

Όταν αναλάβαμε πρώτη φορά, η αλήθεια είναι ότι πορευτήκαμε περισσότερο με τη δύναμη της πίστης στο δίκιο και στην ηθική μας υπεροχή, παρά με πλήρη επίγνωση των τεράστιων δυσκολιών και προκλήσεων που θ' αντιμετωπίζαμε. Η μάχη ήταν έτσι κι αλλιώς άνιση. Ο Δαυίδ της Αριστεράς από τη μια πλευρά, σε μια μικρή χώρα, απέναντι στον Γολιάθ των δανειστών, απέναντι στη διαπλοκή και τη διαφθορά εντός της χώρας, απέναντι στη Νέα Δημοκρατία του κ. Μητσοτάκη και των πρόθυμων συμμάχων της.

Το μέλλον ανήκει στον κόσμο της δουλειάς, στον κόσμο του μόχθου και της δημιουργίας, στις δημιουργικές δυνάμεις αυτού του τόπου. Και γι' αυτό θα αγωνιστούμε. Για να ξαναδώσουμε ελπίδα και προοπτική σ' αυτούς που σήμερα αποκλείονται, που δεν έχουν ελπίδα και προοπτική για το αύριο.

Σήμερα γνωρίζουμε πολύ καλά, δεν έχουμε άλλοθι κανένα, να το ξέρετε αυτό όλοι σας, γνωρίζουμε πάρα πολύ καλά ποιες είναι οι μάχες που μπορούμε να κερδίσουμε. Και, το κυριότερο, γνωρίζουμε και πώς θα τις κερδίσουμε.

Γι' αυτό και όσα προτείνουμε διαμορφώνουν ένα πλαίσιο, θα έλεγα, ρεαλιστικού ριζοσπαστισμού. Και είμαστε το μόνο κόμμα κυβερνητικό που, μόλις πέρασε στην αντιπολίτευση, έκανε αναλυτικό απολογισμό των πεπραγμένων του. Το μόνο κόμμα που συζήτησε δημόσια στις οργανώσεις του και με τον κόσμο, τον απολογισμό της κυβερνητικής του θητείας.

Πέρα λοιπόν από τα λάθη, που ξέρετε, λάθη δεν κάνει μόνο όποιος δεν τολμά, στα χρόνια της διακυβέρνησής μας, καταφέραμε πολύ περισσότερα απ' όσα θα μπορούσε κανείς να φανταστεί, δεδομένων των συνθηκών της διακυβέρνησης. Ναι, κάποια από τα μέτρα που αναγκαστήκαμε να πάρουμε, υπό τις απειλές και τον διαρκή εκβιασμό της τρόικας, έθιξαν δυσανάλογα κοινωνικές ομάδες. Το αναγνωρίζουμε και στεκόμαστε με ενσυναίσθηση, όχι με έπαρση, απέναντι σε όσους αναγκαστήκαμε να αδικήσουμε.

Το αναγνωρίζουμε και γνωρίζουμε ταυτόχρονα πάρα πολύ καλά, και έχει αξία να το πούμε σήμερα εδώ στο Συνέδριό μας, ότι δεν μπορεί να υπάρξει δίκαιη ανάπτυξη με δυσανάλογα βάρη, με δυσανάλογη επιβάρυνση της υγιούς επιχειρηματικότητας και της μεσαίας τάξης. Δεν είχαμε όμως τότε άλλη επιλογή από το να βγάλουμε το

λουρί από το σβέρκο της χώρας. Αυτή ήταν η προτεραιότητά μας. Από το να βγάλουμε τη χώρα από τα μνημόνια, από το να δώσουμε ανάσα και προοπτική, να βγάλουμε το κεφάλι του ελληνικού λαού από το νερό.

Και όλες μας οι επιλογές, έγιναν τότε με σκοπό να εξυπηρετηθεί αυτός ο, επιτρέψτε μου την έκφραση, εθνικός στόχος. Και όλες, μα όλες, είχαν το ρίσκο μιας πολιτικής δύναμης που δεν πορεύεται με αυτοσκοπό την εξουσία αλλά το κοινωνικό και πατριωτικό συμφέρον.

Και ναι, σήμερα μπορώ να το πω, απ' αυτό εδώ το βήμα χωρίς καμία αλαζονεία, είμαστε περήφανοι για τον τρόπο με τον οποίο διαχειριστήκαμε την εμπιστοσύνη του ελληνικού λαού. Είμαστε περήφανοι που αυξήσαμε τον κατώτατο μισθό.

Είμαστε περήφανοι που επαναφέραμε τις συλλογικές διαπραγματεύσεις, είμαστε περήφανοι που φέραμε τη δικαιοσύνη στους χώρους της εργασίας.

Είμαστε περήφανοι που δώσαμε υπόσταση σ' ένα ΕΣΥ που κατέρρεε και απέκλειε τους ανασφάλιστους συμπολίτες μας.

Είμαστε περήφανοι που μειώσαμε 10 μονάδες την ανεργία.

Είμαστε περήφανοι που στηρίξαμε τα δημόσια σχολεία.

Είμαστε περήφανοι που αυξήσαμε τις δαπάνες στα δημόσια πανεπιστήμια.

Είμαστε περήφανοι που επαναφέραμε τη 13^η σύνταξη.

Είμαστε περήφανοι που είμαστε η πρώτη κυβέρνηση που άφησε πίσω της γεμάτα τα Ταμεία και όχι καμένη γη και ελλείμματα.

Είμαστε περήφανοι που νομοθετήσαμε στη χώρα τη δυνατότητα κτήσης ιθαγένειας για τα παιδιά των μεταναστών που έχουν γεννηθεί στην Ελλάδα.

Είμαστε περήφανοι που θεσμοθετήσαμε τη νομική αναγνώριση ταυτότητας φύλου και επεκτείναμε το σύμφωνο συμβίωσης στα ομόφυλα ζευγάρια.

Είμαστε περήφανοι που καταργήσαμε την υποχρεωτικότητα της Σαρία για τη μειονότητα.

Και ναι, είμαστε περήφανοι που πιστέψαμε και υλοποιήσαμε με όποιο κόστος την ιστορική Συμφωνία των Πρεσπών. Που δεν κάναμε πίσω, παρά τις πιέσεις. Και σήμερα ξέρουμε ότι κάναμε το ορθό για τη χώρα, το πατριωτικό μας καθήκον.

Μια Συμφωνία που ξαναέδωσε ευρωπαϊκή προοπτική σε μια περιοχή που συσώρευε επικίνδυνα εντάσεις, αφήνοντας περιθώρια ενίσχυσης τρίτων δυνάμεων στα βόρεια σύνορά μας. Και είναι το μήνυμά της, ακόμα πιο επίκαιρο τώρα, τις μέρες του πολέμου, ως μήνυμα ειρήνης και αλληλεγγύης των λαών, σε μια ήπειρο που δοκιμάζεται από τη φρίκη του πολέμου.

Θέλω, γιατί μου δίνεται αυτή η ευκαιρία, δεν το είχα σχεδιάσει αλλά είναι εδώ μπροστά μου, να ευχαριστήσω και τον Ζόραν Ζάεφ και τον Νίκο Κοτζιά, που δώσαμε αυτή τη μάχη, που αντισταθήκαμε στις πιέσεις, που κάναμε το πατριωτικό μας καθήκον.

Μα πάνω απ' όλα, συντρόφισσες και σύντροφοι, στο τέλος της ημέρας, αυτό για το οποίο πρέπει να είμαστε υπερήφανοι, είναι που καταφέραμε τον Αύγουστο του 2018 κάτι που δεν ήταν προδιαγεγραμμένο ότι θα συμβεί: Την έξοδο από τα

μνημόνια. Και καταφέραμε, τι: Καταφέραμε να δώσουμε ξανά στη χώρα την ελευθερία να επιλέγει και να ορίζει αυτή το μέλλον της.

Και αυτή η ελευθερία είναι που σήμερα δίνει τη δυνατότητα στις Ελληνίδες και στους Έλληνες να οραματίζονται, να ονειρεύονται. Και σ' εμάς να σχεδιάζουμε μια νέα αρχή. Αυτή η δυνατότητα είναι που μας δίνει την ευκαιρία να παλεύουμε. Και στις Ελληνίδες και τους Έλληνες να επιβάλλουν με τους αγώνες και την ψήφο τους το πώς θα διαμορφωθεί το μέλλον αυτής της χώρας.

Και γι' αυτό πιστεύουμε ότι είναι εφικτή η πολιτική αλλαγή. Μια πολιτική αλλαγή που θα είναι βαθιά, τολμηρή και θα αγκαλιάσει όλες τις πτυχές της κοινωνικής, οικονομικής και πολιτιστικής ζωής. Γιατί ξέρετε, εδώ θέλω να είμαι καθαρός. Δεν ερχόμαστε εμείς και δεν πρέπει να είναι αυτός ο στόχος μας να διαχειριστούμε την τραγική κατάσταση που δημιούργησε η πολιτική του κ. Μητσοτάκη. Εμείς πρέπει να έρθουμε για να την αλλάξουμε εκ βάθρων, όχι για να τη διαχειριστούμε.

Ερχόμαστε για να δώσουμε ανάσα στη δημοκρατία, χώρο στην κοινωνική δικαιοσύνη, κίνητρα στην ανάπτυξη, αξιοπρέπεια στην πατρίδα μας. Και θέλω, βεβαίως, να δεσμευτούμε σήμερα ότι το αυτονόητο πρώτο μας μέλημα θα είναι να καταργηθεί άμεσα και αποφασιστικά όλο αυτό το πλέγμα το ασφυκτικό, αντιδημοκρατικό πλέγμα των νόμων με το οποίο η σημερινή κυβέρνηση έχει θωρακίσει το καθεστώς της εκμετάλλευσης των πολλών από τους ελάχιστους, της διανομής των ιματίων του κράτους, του ρουσφετιού και των γαλάζιων golden boys, των χορηγών και χορηγούμενων, των ευεργετών και των ευεργετούμενων με τα χρήματα του ελληνικού λαού.

Θα στείλουμε λοιπόν, και έχουμε σχέδιο να στείλουμε, στο χρονοντούλαπο της Ιστορίας τον νόμο Χατζηδάκη που έκανε το 8ωρο 10ωρο και τους εργαζόμενους είλωτες του 21^{ου} αιώνα! Τον νόμο για την ιδιωτική ασφάλιση, που χρηματοδοτεί πλουσιοπάροχα τα funds για να ελέγχουν την επικουρική ασφάλιση και τις ζωές των συνταξιούχων, τον πτωχευτικό νόμο που οδηγεί με fast track διαδικασίες, πολίτες, νοικοκυριά και μικρομεσαίες επιχειρήσεις στην πτώχευση και που μεριμνά μόνο για την άνευ όρων ικανοποίηση των Τραπεζών.

Τον νόμο της κ. Κεραμέως που κλείνει τα πανεπιστήμια για χιλιάδες παιδιά, με την ελάχιστη βάση εισαγωγής και ανοίγει διάπλατα τις πόρτες των κολλεγίων και της ιδιωτικής παιδείας. Και το νόμο αυτόν της ίδρυσης πανεπιστημιακής Αστυνομίας, που είναι ντροπή για τη δημοκρατία στη χώρα μας. Γιατί εμείς θέλουμε να προσλάβουμε καθηγητές και όχι αστυνομικούς στα πανεπιστήμιά μας.

Θα μπορούσα να αραδιάσω πολλούς ακόμα νόμους. Αλλά, ξέρετε, το να σκουπίσουμε τους άθλιους νόμους, τις άθλιες ρυθμίσεις και τις άθλιες τροπολογίες του καθεστώτος Μητσοτάκη, είναι σχετικά εύκολη δουλειά.

Η δύσκολη δουλειά που είμαστε έτοιμοι να αναλάβουμε είναι να χτίσουμε μια νέα πραγματικότητα ασφάλειας, δημοκρατίας και δικαιοσύνης στην χώρα και την κοινωνία. Η δύσκολη δουλειά είναι να οικοδομήσουμε μαζί ως δίκαιη κοινωνία, να βγάλουμε την κοινωνική πλειοψηφία ξανά από το φάσμα της χρεοκοπίας και της αναξιοπρέπειας και να δημιουργήσουμε τις προϋποθέσεις για μια δίκαιη και συμπεριληπτική ανάπτυξη για τον τόπο μας, αξιοποιώντας τα συγκριτικά του πλεονεκτήματα. Και, κυρίως, το σημαντικότερο: το ανθρώπινο δυναμικό του.

Ο ΣΥΡΙΖΑ-Προοδευτική Συμμαχία όλο το προηγούμενο διάστημα έχει επεξεργαστεί ένα πλαίσιο βαθιών τομών και μεταρρυθμίσεων σε όλους τους τομείς της κοινωνικής και οικονομικής ζωής του τόπου. Επειδή όμως τα πολλά λόγια είναι φτώχεια, εγώ θέλω σήμερα στην έναρξη του Συνεδρίου μας να σας καλέσω όλες και όλους αγαπητοί αντιπρόσωποι, σύνεδροι του 3^{ου} Συνεδρίου να δεσμευτούμε εδώ μαζί ενώπιον του ελληνικού λαού που μας παρακολουθεί όχι για δεκάδες, αλλά για πέντε βασικές αλλαγές.

Πέντε βασικές τομές άμεσα υλοποιήσιμες τις πρώτες μέρες της προοδευτικής διακυβέρνησης, πέντε συν μία μεσομακροπρόθεσμη. Πέντε βασικές μας δεσμεύσεις για την ακρίβεια, το νούμερο 1 πρόβλημα που αντιμετωπίζει σήμερα κάθε νοικοκυριό και επιχείρηση, για την εργασία, για τη μικρομεσαία επιχειρηματικότητα και τον αγροτικό κόσμο, για το κοινωνικό κράτος την κοινωνική προστασία και για τη νέα γενιά. Πέντε.

Η πρώτη βασική μας δέσμευση: να προστατεύσουμε άμεσα και αποτελεσματικά νοικοκυριά και επιχειρήσεις από το πρωτοφανές κύμα ακρίβειας που κατατρώει το εισόδημα μισθωτών και μικρομεσαίων από την τρίτη εβδομάδα του μήνα, τη 19^η μέρα λένε κάποιες έρευνες.

Πώς θα το πετύχουμε αυτό: Με μια δέσμη παρεμβάσεων που έχουμε ήδη σχεδιάσει. Πρώτα απ' όλα δεσμευόμαστε για την αύξηση του κατώτατου μισθού στα 800 ευρώ. Δεσμευόμαστε για την αποκατάσταση του «Δ» της ΔΕΗ του δημόσιου χαρακτήρα της ΔΕΗ και την επαναφορά της εταιρείας σε στρατηγική υπεράσπιση της κοινής ωφέλειας και όχι της αύξησης των κερδών των μετόχων της.

Δεσμευόμαστε για την αποσύνδεση της τιμής της ενέργειας από την τιμή του φυσικού αερίου με παρεμβάσεις όπως αυτές που ξεκίνησαν οι προοδευτικές κυβερνήσεις στην Ισπανία και την Πορτογαλία, αλλά και για πλαφόν στη χονδρική τιμή του ηλεκτρικού ρεύματος. Στόχος μας από τις πρώτες μέρες της προοδευτικής κυβέρνησης να καταγραφεί στα τιμολόγια των καταναλωτών μείωση τουλάχιστον κατά 50% των αυξήσεων που έχουν δει από την έναρξη του ράλι της ακρίβειας.

Δεσμευόμαστε για ανασχεδιασμό της εθνικής ενεργειακής στρατηγικής, για επιτάχυνση των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας -2,5 χρόνια δεν έχει γίνει μια επένδυση- για χρονική μετάθεση της απολιγνιτοποίησης και επανέναρξη αξιοποίησης των λιγνιτικών πεδίων με στόχο την ενεργειακή επάρκεια. Για επιτάχυνση της στρατηγικής επιλογής των ενεργειακών κοινοτήτων και διάχυσή τους στις τοπικές κοινωνίες, με στόχο την ιδιοπαραγωγή και την ιδιοκατανάλωση. Τρία χρόνια τώρα, δεν έχει γίνει τίποτα.

Δεσμευόμαστε για άμεση μείωση του Ειδικού Φόρου Κατανάλωσης στα καύσιμα, στα κατώτατα επίπεδα που προβλέπει η Ευρωπαϊκή Επιτροπή και για ολική επιστροφή του Ειδικού Φόρου Κατανάλωσης στους αγρότες.

Δεσμευόμαστε για μείωση του ΦΠΑ στον κατώτατο συντελεστή στα τρόφιμα και στα βασικά προϊόντα διαβίωσης.

Και τέλος, επειδή σε αυτή τη χώρα κάθε φορά που διατυπώνει κάποιος ένα επιχείρημα ότι πρέπει να στηριχθεί η αξιοπρεπής διαβίωση της πλειοψηφίας, κάποιοι βγαίνουν και μιλάνε για «λεφτόδεντρα», αλλά καθημερινά οι ίδιοι ποτίζουν τα «κλεφτόδεντρα» της αισχροκέρδειας και κάνουν τους ανήξερους μπροστά στα ουρανοκατέβαρα κέρδη των παραγωγών ενέργειας, δεσμευόμαστε να

φορολογήσουμε τα υπερκέρδη στην ενέργεια που μέχρι σήμερα τα υπολογίζουμε στο 1,5 δισ. ευρώ και να τα αποδώσουμε όλα στους καταναλωτές.

Αυτό είναι το σχέδιό μας για να κάνουμε πράξη την πρώτη βασική μας δέσμευση, την ουσιαστική αντιμετώπιση της ακρίβειας.

Η δεύτερη βασική μας δέσμευση είναι η ανάκτηση της εργασίας, όχι μόνο με την αύξηση του κατώτατου μισθού, αλλά και με την επαναφορά όλων των ρυθμίσεων που κατέργησε η κυβέρνηση Μητσοτάκη. Για την αιτιολογημένη απόλυση, για το 8ωρο, για τις συλλογικές συμβάσεις και την επαναφορά των συλλογικών διαπραγματεύσεων, για την επανίδρυση του Σώματος Επιθεώρησης Εργασίας που κατέργησε ο κ. Μητσοτάκης, για τη θέσπιση αυστηρών κανόνων που θα βάζουν φραγμό στην ασυδοσία των απολύσεων, του ελαστικού ωραρίου και της μαύρης εργασίας. Αλλά και για τη σταδιακή εφαρμογή του 35ωρου χωρίς μείωση των αποδοχών.

Θέλω να επισημάνω ότι η δέσμευσή μας να στηρίξουμε αποφασιστικά τον κόσμο της εργασίας δεν είναι μονάχα ζήτημα δικαιοσύνης, είναι όπως έχει αποδείξει η πράξη και ισχυρός κινητήρας ανάπτυξης για την οικονομία.

Η τρίτη βασική μας δέσμευση, σας καλώ να είναι αυτή που αφορά τη στήριξη των μικρομεσαίων επιχειρήσεων και του αγροτικού κόσμου. Όπου σας καλώ να δεσμευτούμε για άμεση ρύθμιση των χρεών τους, των χρεών που δημιουργήθηκαν την περίοδο την πανδημίας, με διαγραφή μέρους της ονομαστικής τους αξίας και τουλάχιστον 120 δόσεις για το υπόλοιπο, όπως κάναμε εμείς μόλις βγήκαμε από τα μνημόνια για τα χρέη στα Ασφαλιστικά Ταμεία των εμπόρων.

Είναι μια παρέμβαση, ξέρετε, που το πιθανότερο είναι ότι δεν θα έχει καν σοβαρή δημοσιονομική επίπτωση, αφού και για τα Δημόσια Ταμεία ιδίως τώρα μετά την κρίση της ακρίβειας, ισχύει το αρχαίο ρητό «ουκ αν λάβεις παρά του μη έχοντος». Είναι λοιπόν πρωτίστως ζήτημα πολιτικής βούλησης αν επιθυμούμε μια οικονομία με τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις στην πλειοψηφία τους χρεοκοπημένες -όπως προέβλεπε και το σχέδιο Πισσαρίδη- ή αν επιθυμούμε μια νέα αρχή με τη δυνατότητα να σωθούν όσες περισσότερες εξ αυτών γίνεται. Σε αυτή την κατεύθυνση δεσμευόμαστε ταυτόχρονα για την ενεργοποίηση ισχυρών χρηματοδοτικών προγραμμάτων από την Αναπτυξιακή Τράπεζα για μικρομεσαίες επιχειρήσεις και αγρότες και ιδιαίτερα προγράμματα μικροπιστώσεων.

Τέλος, έχουμε ήδη μελετήσει τον ανασχεδιασμό των πόρων του Ταμείου Ανάκαμψης και του ΕΣΠΑ προκειμένου να ενταχθεί στον σχεδιασμό χρηματοδοτήσεων τόσο η μικρομεσαία επιχειρηματικότητα, όσο και η αγροτική παραγωγή που σήμερα απουσιάζουν από τον κυβερνητικό σχεδιασμό.

Η τέταρτη βασική μας δέσμευση, σας καλώ να είναι αυτό που ονομάζουμε «ενίσχυση του κοινωνικού κράτους», το νέο ΕΣΥ και η στήριξη των απόμαχων της εργασίας, των συνταξιούχων. Το νέο ΕΣΥ αποτελεί εμβληματική μας δέσμευση, αλλά και υποχρέωση μετά τη δραματική εξέλιξη της πανδημίας στη χώρα μας.

Δεσμευόμαστε να πολλαπλασιάσουμε τις δομές Πρωτοβάθμιας Υγείας από 127 που λειτουργούν σήμερα τις οποίες εμείς φτιάξαμε, σε 380 σε ολόκληρη τη χώρα. Να εδραιώσουμε τον θεσμό του οικογενειακού γιατρού, να δημιουργήσουμε δίκτυο ολοκληρωμένης ψηφιακής παρακολούθησης και κατ' οίκον φροντίδας.

Να προχωρήσουμε σε μαζικές προσλήψεις γιατρών και νοσηλευτών, ξεκινώντας από αυτούς που έδωσαν τη μάχη της πανδημίας στην πρώτη γραμμή. Να αναμορφώσουμε το μισθολόγιο για να δώσουμε κίνητρα ένταξης νέων γιατρών στο ΕΣΥ με μισθό πρωτοδιοριζόμενου γιατρού τα 2.000 ευρώ ώστε να μπορέσουμε να αντιμετωπίσουμε αυτό το μεγάλο πρόβλημα.

Να εξαλείψουμε την ανάγκη της αποκλειστικής νοσοκόμας. Προσέξτε, είτε έχεις την οικονομική δυνατότητα είτε όχι, δεν μπορεί σήμερα να πας ένα δικό σου άνθρωπο σε ένα νοσοκομείο, όταν αντιστοιχεί ένας νοσηλευτής για 50-60 ασθενείς. Να εξαλείψουμε την ανάγκη της αποκλειστικής νοσοκόμας, με προσλήψεις νοσηλευτικού προσωπικού, να εντάξουμε το υγειονομικό προσωπικό στα βαρέα και ανθυγιεινά. Να δημιουργήσουμε έναν νέο χάρτη δημόσιας υγείας και ένα Εθνικό Σύστημα Υγείας που θα αντιμετωπίζει κάθε ασθενή σύμφωνα με τις ανάγκες του και όχι ανάλογα με το πορτοφόλι του.

Αυτά όλα είναι υποχρέωσή μας μετά από δυο χρόνια πανδημίας. Γι' αυτούς που έδωσαν τη μάχη, για τους ανθρώπους μας που άδικα χάθηκαν ενώ θα μπορούσαν να είναι σήμερα μαζί μας, αν είχαν τη δυνατότητα μιας περίθαλψης με αξιοπρέπεια σε Μονάδες Εντατικής Θεραπείας, σε κρεβάτια εντατικής θεραπείας. Γιατί δεν είναι το ίδιο να είναι κάποιος σε ένα κρεβάτι εντατικής θεραπείας και διασωληνωμένος εκτός, όπως μας καλούσε ο κ. Μητσοτάκης να βρούμε τάχα κάποιες έρευνες που να αποδεικνύουν, ενώ είχε ο ίδιος στα χέρια του, στα συρτάρια του τις έρευνες του συμβούλου του, του κ. Τσιόδρα που το αποδεικνυαν αυτό και έλεγε ψέματα στο Ελληνικό Κοινοβούλιο μπροστά στον ελληνικό λαό.

Σε ό,τι αφορά τους απόμαχους της εργασίας, τους συνταξιούχους ίσως τους πιο εξαπατημένους από την κυβέρνηση Μητσοτάκη, δεσμευόμαστε ότι το σχετικό κονδύλι που τους στέρησε η κυβέρνηση προκειμένου να καλύψει τη μαύρη τρύπα της ιδιωτικοποίησης της επικουρικής ασφάλισης, ήταν τα λεφτά της λεγόμενης 13^{ης} σύνταξης, που τη στερήθηκαν και το '20 και το '21 και το '22. Πάνω από 3 δισ. έχουν στερηθεί από την κυβέρνηση Μητσοτάκη, που τότε μας έλεγε ότι αυτά είναι "ψίχουλα". Δεσμευόμαστε ότι θα επιστρέψει στους συνταξιούχους θεσπίζοντας ξανά τη 13^η σύνταξη.

Τέλος, η πέμπτη βασική μας δέσμευση αφορά τη νέα γενιά. Την πρώτη γενιά μετά τον πόλεμο που γνωρίζει ότι θα ζήσει σε δυσμενέστερες συνθήκες από τις προηγούμενες. Τη γενιά, που πλήρωσε το μάρμαρο της οικονομικής κρίσης, των μνημονίων και σήμερα συνεχίζει να πληρώνει το κόστος με νέους φραγμούς και στη μόρφωση και στην εργασία και σε βασικά δικαιώματα όπως αυτό της στέγης.

Δεσμευόμαστε ότι θα αποκαταστήσουμε τη δυνατότητα πρόσβασης των νέων, των παιδιών μας στη γνώση με ένα ολιστικό σχέδιο για την δημόσια παιδεία που θα ενισχύσει την Πρωτοβάθμια και Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση με τις αναγκαίες προσλήψεις δασκάλων και καθηγητών και θα απλοποιήσει τη δυνατότητα πρόσβασης στην Τριτοβάθμια Εκπαίδευση θεσπίζοντας την ελεύθερη πρόσβαση σε όσα ΑΕΙ η ζήτηση και οι προσφερόμενες θέσεις το επιτρέπουν.

Δεσμευόμαστε επίσης για διπλασιασμό του αριθμού των μελών ΔΕΠ αλλά και της κρατικής χρηματοδότησης στα πανεπιστήμια σε βάθος τετραετίας, για δωρεάν φοίτηση σε μεταπτυχιακά προγράμματα και ειδική χρηματοδότηση των

πανεπιστημιακών ερευνητικών κέντρων. Και κυρίως για διαμόρφωση ενός εθνικού σχεδίου ενίσχυσης της φοιτητικής στέγης.

Έρχομαι τώρα στο μείζον θέμα που αφορά τόσο τους φοιτητές όσο όμως και κυρίως τις νέες και τους νέους που έχουν τελειώσει τις σπουδές τους και μένουν ακόμη στο παιδικό τους δωμάτιο. Στα νέα παιδιά, στα νέα ζευγάρια που δεν τολμούν να κάνουν το βήμα να οργανώσουν το δικό τους σπίτι, να ονειρευτούν τη δική τους οικογένεια.

Δεσμευόμαστε να καταπολεμήσουμε αυτό το μεγάλο κοινωνικό πρόβλημα. Δεσμευόμαστε να ενισχύσουμε το δικαίωμα στη στέγη των νέων ανθρώπων με ένα πρόγραμμα που θα εξασφαλίζει ισχυρή δημόσια στήριξη στα νέα ζευγάρια, για τα πρώτα δύσκολα χρόνια, με τη δημιουργία μιας Τράπεζας Στέγης και συνδυασμένες παρεμβάσεις ώστε να αποκτήσουμε σημαντικό απόθεμα κατοικιών προς διάθεση σε νέα ζευγάρια με μια ολοκληρωμένη πολιτική που θα συνδυάζει φορολογικά κίνητρα στους ιδιοκτήτες, περιορισμό της βραχυχρόνιας μίσθωσης και κυμαινόμενη επιδότηση της στέγης για νέους και νέα ζευγάρια μέχρι 40 ετών. Από 140 ευρώ το μήνα το άτομο, έως το 350 ευρώ το μήνα για ζευγάρια με δυο παιδιά. Σκοπεύουμε έτσι να δημιουργήσουμε άμεσα τις προϋπόθεση για τη διασφάλιση οικονομικά προσιτής και αξιοπρεπούς κατοικίας για τις νέες και τους νέους μας.

Αυτές, συντρόφισσες και σύντροφοι, είναι οι πέντε βασικές δεσμεύσεις που ξεδιάλυνα, πέντε βασικές δεσμεύσεις δικές μας, όλων μας, απέναντι στον ελληνικό λαό που μας παρακολουθεί, απέναντι σε όλες τις προσοδευτικές δυνάμεις που θα πρέπει κι αυτές να ανοίξουν τα προγραμματικά τους χαρτιά. Εμείς αυτά θέλουμε να κάνουμε, γι' αυτά δεσμευόμαστε και δεσμευόμαστε να τα κάνουμε τον πρώτο καιρό της διακυβέρνησης.

Έχει όμως αξία να μιλήσουμε και για μια μεσομακροπρόθεσμη στρατηγική και δέσμευση αυτή που αφορά την αλλαγή του παραγωγικού μοντέλου. Ξέρετε, η αναστροφή της πορείας της χώρας και της οικονομίας απαιτεί ριζοσπαστικές αναδιανεμητικές πολιτικές, αλλά όχι μόνο αυτό. Απαιτούνται και δομικές αλλαγές πρώτα και κύρια στο παραγωγικό μοντέλο για μια βιώσιμη και δίκαιη ανάπτυξη με στροφή στην ποιότητα, σε προϊόντα και υπηρεσίες υψηλής προστιθέμενης αξίας με αντίστοιχο περιβαλλοντικό και κοινωνικό αποτύπωμα, που θα στηρίζεται στο ανθρώπινο κεφάλαιο και ιδίως τους υψηλά καταρτισμένους νέους εργαζόμενους, που πρέπει να έχουν καλές αμοιβές, γιατί η οικονομία χαμηλών μισθών σημαίνει κοινωνία και οικονομία χαμηλών προσδοκιών.

Ένα παραγωγικό μοντέλο που θα στηρίζει την αύξηση της εγχώριας παραγωγής, ώστε η χώρα να βρει επιτέλους ένα διατηρήσιμο και ανθεκτικό αναπτυξιακό δρόμο στον διεθνή καταμερισμό. Δεν πρέπει να συνεχίσουμε στον λάθος δρόμο οι ευρωπαϊκοί πόροι να κατευθύνονται σχεδόν εξ ολοκλήρου σε εισαγωγές.

Να αυξήσουμε το μερίδιο του Ακαθάριστου Εγχώριου Προϊόντος στο οποίο συμβάλλει η εγχώρια μεταποίηση και βιομηχανία και να βελτιώσουμε την παραγωγικότητα του αγροτικού τομέα και την ικανότητά του να καλύψει βασικές ανάγκες της χώρας.

Να δώσουμε προτεραιότητα στην πράσινη και ψηφιακή μετάβαση με έμφαση στον τρόπο με τον οποίο διανέμονται τα οφέλη τους στο σύνολο της κοινωνίας και της

οικονομίας, για να μη γίνει η πράσινη και ψηφιακή μετάβαση η νέα σκληρότερη πηγή αδικιών και ανισοτήτων.

Γιατί πρέπει να είμαστε ξεκάθαροι: ένα σχέδιο για την πράσινη μετάβαση που μεταθέτει τα βάρη στους πολλούς, είναι καταδικασμένο να αποτύχει και να καταρρεύσει. Η πράσινη μετάβαση για να υπάρξει, πρέπει να είναι δίκαιη και πράσινη. Δίκαιη πράσινη μετάβαση.

Δεσμευόμαστε για την αποκέντρωση της παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές σε νοικοκυριά, μικρομεσαίες επιχειρήσεις, αγρότες, ενεργειακές κοινότητες και Δήμους, με εξασφάλιση του αναγκαίου χώρου στο σύστημα μεταφοράς ηλεκτρικής ενέργειας και με αντίστοιχα χρηματοδοτικά εργαλεία από ευρωπαϊκούς πόρους.

Δεσμευόμαστε για ενίσχυση και επέκταση των προγραμμάτων εξοικονόμησης ενέργειας σε κατοικίες, επιχειρήσεις και δημόσια κτίρια με πολλαπλάσιους πόρους και κατάλληλα χρηματοδοτικά εργαλεία. Δεσμευόμαστε για στήριξη της έρευνας και ανάπτυξης των ελληνικών επιχειρήσεων σε συνεργασία με τα πανεπιστήμια και τα ερευνητικά ιδρύματα για ένα σχέδιο ενίσχυσης της τοπικής παραγωγής με σύντομες αλυσίδες αξίας και μικρό περιβαλλοντικό αποτύπωμα στον αγροτικό τομέα και για στοχευμένα μέτρα μείωσης κόστους παραγωγής, δημιουργίας και ενθάρρυνσης της ένταξης του αγροτικού κόσμου σε συνεργατικά σχήματα.

Συντρόφισσες και σύντροφοι, προσπάθησα όσο πιο επιγραμματικά μπορούσα - ξέρω, η εισαγωγική μου ομιλία ίσως κρατήσει λίγο παραπάνω χρόνο αλλά 6 χρόνια είχαμε να κάνουμε Συνέδριο, πώς μπορεί κανείς να χωρέσει σε μια ώρα και πώς να συμπυκνώσει αυτά τα οποία αποτελούν και απολογισμό αλλά και σχεδιασμό για το μέλλον σε μια τόσο κρίσιμη στιγμή;

Έλεγα λοιπόν ότι αυτή η μεγάλη προσπάθεια, που φιλοδοξεί να αλλάξει τη χώρα και που περιγράψαμε κάποιους βασικούς προγραμματικούς άξονες και δεσμεύσεις, αυτή η μεγάλη προσπάθεια, συνεπάγεται και συγκρούσεις. Συνεπάγεται συγκρούσεις με συμφέροντα και με κατεστημένες αντιλήψεις. Και δεν μπορεί κανείς να την πετύχει απλά εξαγγέλλοντας την. Δεν μπορεί κανείς να τα πετύχει όλα αυτά χωρίς τη συμμετοχή της κοινωνίας σε όλα αυτά.

Θέλω λοιπόν απ' αυτό το βήμα, του 3^{ου} Συνεδρίου μας, να απευθύνουμε ανοιχτό κάλεσμα συμπόρευσης στους εργαζόμενους, στους αγρότες, στους μικρομεσαίους, στη νεολαία, στους ανθρώπους του πολιτισμού και του πνεύματος, σ' αυτούς που τόσο πολύ υπέφεραν αυτά τα χρόνια της πανδημίας, κάλεσμα συμπόρευσης και αγώνα για την απαλλαγή απ' αυτό που εμείς ονομάζουμε «καθεστώς», το καθεστώς Μητσοτάκη. Για μια συμμαχία ανάπτυξης και προόδου, με δικαιοσύνη, που θα αναδείξει και θα στηρίξει την προοδευτική κυβέρνηση.

Και θέλω το ίδιο κάλεσμα να απευθύνω απ' αυτό εδώ το βήμα, κάλεσμα συμπόρευσης, κάλεσμα διαλόγου, κάλεσμα ουσιαστικής προγραμματικής συζήτησης σε όλες τις οργανώσεις και τα κόμματα του δημοκρατικού προοδευτικού χώρου. Εμείς, η βασική αλλά όχι η μοναδική δύναμη του προοδευτικού χώρου, αναλαμβάνουμε την ευθύνη που μας αναλογεί.

Απλώνουμε το χέρι μας σε όλες τις προοδευτικές δυνάμεις του τόπου και τους καλούμε να ξεπεράσουμε τα προβλήματα του παρελθόντος, που μας χώριζαν και μας πληγώνουν. Και να συμφωνήσουμε σ' ένα ριζοσπαστικό, ρεαλιστικό

πρόγραμμα, να ενώσουμε δυνάμεις, να νικήσουμε και την επόμενη μέρα της κάλπης, της απλής αναλογικής, να σχηματίζουμε προοδευτική κυβέρνηση. Γιατί αυτό είναι η μεγάλη ανάγκη η κοινωνική, αυτό απαιτεί σήμερα η κοινωνική πλειοψηφία και αυτό είναι το χρέος μας.

Υπάρχει θέση και ρόλος για όλους και για όλες, ανεξάρτητα από τις υπαρκτές ιδεολογικές μας διαφορές. Και ένα κοινό πρόγραμμα προόδου θα δώσει στην υπόθεση της προοδευτικής διακυβέρνησης, τη μεγάλη δύναμη που χρειάζεται για να αλλάξει την κοινωνία.

Τους καλώ λοιπόν ευθέως όλους να ανοίξουν τα χαρτιά τους. Να ανοίξουν τα χαρτιά τους απέναντι στην κοινωνία, στους προοδευτικούς πολίτες. Πώς πιο γρήγορα θα απαλλαγεί ο τόπος από την κυβέρνηση Μητσοτάκη. Πώς, ποια κυβέρνηση και με ποιο πρόγραμμα θα πρέπει να αναλάβει τις τύχες της χώρας;

Σε ό,τι μας αφορά, εμείς είμαστε βιβλίο ανοιχτό. Ούτε αποκλείουμε αλλά ούτε και μπορούμε να περιμένουμε κανέναν. Θέλουμε να είμαστε και θα είμαστε η πρώτη πολιτική δύναμη και με διαφορά στην κάλπη της απλής αναλογικής, όποτε και αν ο κ. Μητσοτάκης αποφασίσει να τη στήσει.

Θέλουμε να είμαστε και θα είμαστε κορμός και θεμέλιο μιας κυβέρνησης που μπορεί να προκύψει από την κάλπη της απλής αναλογικής. Μιας κυβέρνησης που θα υπηρετήσει τις ανάγκες του ελληνικού λαού χωρίς εξωτερικούς καταναγκασμούς, χωρίς εκβιασμούς, χωρίς δεμένα τα χέρια όπως παλιά. Θέλουμε και είμαστε ανοιχτοί σε συνεργασίες με βάση ένα κοινό πρόγραμμα δημοκρατίας και προόδου.

Και ας μη λησμονεί κανείς: η κοινωνία δεν εμπιστεύεται και η ιστορία δεν θυμάται ποτέ τους απόντες από τα μεγάλα προσκλητήριά της. Η κοινωνία και η ιστορία δικαιώνουν αυτούς που δε δίστασαν να μπουν στη μάχη και να αγωνιστούν για ψωμί και δικαιοσύνη.

Στο Συνέδριό μας όμως συντρόφισσες και σύντροφοι, καλούμαστε να πάρουμε και σημαντικές αποφάσεις για το ίδιο μας το κόμμα. Να αποδείξουμε ότι είμαστε έτοιμοι πρώτα να αλλάξουμε εμείς για να πείσουμε ότι μπορούμε να αλλάξουμε τη χώρα. Το κόμμα είναι το εργαλείο της πολιτικής αλλαγής, ο φορέας των ιδεών της κοινωνικής δικαιοσύνης και του σοσιαλισμού, η οργανωμένη δύναμη που παρεμβαίνει άμεσα και αποφασιστικά σε όλα τα μέτωπα.

Μέλημά μας σήμερα, μπροστά στα νέα σύνθετα και δύσκολα καθήκοντα, δεν μπορεί παρά να είναι η ολόπλευρη ενίσχυση της αποτελεσματικότητάς του, της ικανότητάς του να βρίσκεται μέσα στην κοινωνία και να μάχεται για την κοινωνία.

Θέλω λοιπόν να σας καλέσω όλους και όλες, τα μέλη μας όμως κυρίως τους αντιπροσώπους, τους συνέδρους, τους 5.700 συνέδρους που εκλέχθηκαν από 61.600 μέλη μας στις οργανώσεις μελών μας, και που θα κληθούμε να πάρουμε κρίσιμες αποφάσεις για το αύριο του κόμματος, θέλω να σας καλέσω να ανοίξουμε χωρίς φόβο και προκαταλήψεις το κόμμα στην κοινωνία.

Τόσο αποφασιστικά, που σε κάποιο σημείο το κόμμα να γίνεται ένα με τις αγωνίες, τις διεκδικήσεις, τα σκιρτήματα και τα κινήματα των κοινωνικών ομάδων σε κάθε χώρο δουλειάς και κατοικίας.

Να σας καλέσω να εντάξουμε στο κόμμα μας τον κόσμο που μας στηρίζει πολιτικά και εκλογικά. Γιατί αυτός ο κόσμος είναι που θα μας προσφέρει τη γνώση και την

πείρα του, τη δράση και τη συμμετοχή του, τη ζωντάνια, που μας βοηθά να αποφύγουμε τη γραφειοκρατική αναπαραγωγή του εαυτού μας.

Να σας καλέσω να αξιοποιήσουμε για τον σκοπό αυτό αλλά και για την εμπέδωση της άμεσης δημοκρατίας, τις νέες τεχνολογίες της ψηφιακής εποχής που μας δίνουν νέες και μεγάλες δυνατότητες. Να απευθυνθούμε στους νέους ανθρώπους, στις νέες και στους νέους, σ' αυτούς, ξέρετε, που είναι διαρκώς στις κάλπες μας, μας βγάζουν πρώτο κόμμα από το 2012 και μετά, διαρκώς.

Να απευθυνθούμε όμως σε αυτούς, να γεμίσουν όλες οι κερκίδες, όχι μόνο η μία του γηπέδου μας, με τις νέες και τους νέους. Να απευθυνθούμε με νέους τρόπους, σύγχρονους, για να ξεπεράσουμε το μεγάλο εμπόδιο της αποστροφής των νέων ανθρώπων στην πολιτική και τα κόμματα, που γέννησε το παλιό πολιτικό σύστημα.

Θέλω λοιπόν να σας καλέσω να εμπιστευθούμε, χωρίς αστερίσκους, θεωρητικά προσχήματα και σύνδρομα ιδιοκτησίας της αλήθειας, τα μέλη του κόμματος. Όλα τα μέλη του κόμματος. Παλιά και νέα, απ' όπου κι αν ξεκινά το πολιτικό τους βιογραφικό.

Γιατί μόνο έτσι, μόνο με πραγματικές οργανώσεις μελών, κόμμα μελών, αποφάσεις μελών, επιλογές μελών και βέβαια με δράση μελών, ο ΣΥΡΙΖΑ-Προοδευτική Συμμαχία θα γίνεται κάθε μέρα πιο δυνατός, πιο βαθιά ριζωμένος στην κοινωνία, πιο έτοιμος να φέρει εις πέρας δύσκολα και σύνθετα καθήκοντα.

Σας καλώ λοιπόν να αποδείξουμε ότι μπορούμε να κάνουμε τον ΣΥΡΙΖΑ-Προοδευτική Συμμαχία το πιο δημοκρατικό και συμμετοχικό κόμμα στην Ευρώπη, όχι μόνο στην Ελλάδα. Όχι κάθε τρία ή τέσσερα χρόνια που έχουμε Συνέδριο, αλλά κάθε μέρα, σε κάθε κρίσιμη στιγμή να πάρουν τα μέλη του κόμματος τον ΣΥΡΙΖΑ στα χέρια τους σήμερα, για να πάρουν την Ελλάδα στα χέρια τους αύριο. Να οργανώσουμε μια μεγάλη καμπάνια εγγραφής μελών γιατί τα μέλη μας θα είναι αυτά που θα αποφασίσουν σε ποια κυβέρνηση θα συμμετάσχουμε, με ποιο πρόγραμμα θα μπούμε, ποιες κρίσιμες αποφάσεις θα πάρουμε. Τα μέλη μας θα παίρνουν τις αποφάσεις.

Γιατί μόνο έτσι μπορούμε να αποδείξουμε ότι κάνουμε πράξη το ωραίο σύνθημα που χρησιμοποιήσαμε στην καμπάνια μας, «Η δημοκρατία στην εξουσία».

Σας καλώ να στηρίζετε τις προτάσεις για τις καταστατικές αλλαγές που ομόφωνα εισηγείται η Επιτροπή του Καταστατικού. Ρηξικέλευθες προτάσεις, ριζοσπαστικές προτάσεις, καθώς και την πρότασή μου για εκλογή της συλλογικής μας ηγεσίας, Προέδρου και Κεντρικής Επιτροπής απευθείας από τη βάση του κόμματος. Απευθείας, χωρίς διαμεσολάβηση όλα τα μέλη του κόμματος να έχουν το δικαίωμα και την ευθύνη της επιλογής. Από τον Πρόεδρο και τα στελέχη της Κεντρικής Επιτροπής ή τους βουλευτές, μέχρι το τελευταίο μέλος της πιο μακρινής οργάνωσής μας. Όλοι να έχουμε τα ίδια δικαιώματα στην λήψη των αποφάσεων και στην εκλογή των οργάνων.

Σας καλώ όμως, συντρόφισσες και σύντροφοι, να έχετε και στο μυαλό σας ένα τελευταίο, αλλά όχι το πιο ασήμαντο. Κρατήστε το.

Μαζί με τις καινοτόμες αλλαγές, μαζί με το αναγκαίο άνοιγμα στην κοινωνία, σας καλώ να κρατήσουμε φυλαγμένο πάντα στην αριστερή μας τσέπη το συναξάρι των αγώνων, των θυσιών, της προσφοράς στον λαό που συνόδευσαν πάντα την Αριστερά στη δύσκολη πορεία της μέσα στις δεκαετίες. Να κρατήσουμε και να διαφυλάξουμε

ως κόρη οφθαλμού τους ηθικούς κώδικες της ανιδιοτέλειας, της συντροφικότητας, της αφοσίωσης στην πατρίδα και στην κοινωνική πλειοψηφία.

Με την ηθική υπεροχή της Αριστεράς και των αγώνων της, με τις ρίζες μας στην ιστορία και τα κλαδιά μας και τα φύλλα μας στις εποχές που ζούμε και σε εκείνες που θέλουμε να έχουν τη σφραγίδα μας, έτσι να συνταχθούμε στους νέους αγώνες που έρχονται.

Να γίνουμε ένα κόμμα πρωτοπόρο στις δομές, τις διαδικασίες και τη δράση του, να γίνουμε ένα κόμμα-μικρογραφία της κοινωνίας που οραματιζόμαστε, να γίνουμε εμείς η αλλαγή που οραματιζόμαστε για τη δικαιοσύνη, για την ελευθερία, για την Ελλάδα.

Γιατί, να ξέρετε, έχει ήδη κριθεί, ο κύβος ερρίφθη. Πάλι σε εμάς, συντρόφισσες και σύντροφοι, έλαχε ο κλήρος να βγάλουμε ξανά τη χώρα και τον λαό από τα δύσκολα. Και ευτυχώς σε αυτή τη χώρα υπάρχει ισχυρή Αριστερά, ευτυχώς σε αυτή τη χώρα υπάρχει ο ΣΥΡΙΖΑ-Προοδευτική Συμμαχία, υπάρχει προοδευτική και ανθεκτική δημοκρατική παράδοση.

Μαζί, όλοι μαζί, με ενότητα να δώσουμε ανάσα στα λαϊκά στρώματα και στη μεσαία Τάξη, μαζί να δώσουμε στήριξη στην υγιή επιχειρηματικότητα, να δώσουμε προοπτική στις νέες και στους νέους. Να δώσουμε ισότιμη εκπροσώπηση στις γυναίκες που διεκδικούν το μισό τουλάχιστον του ουρανού.

Ξανά μπροστά με την Αριστερά!

Νίκη για τον ΣΥΡΙΖΑ-Προοδευτική Συμμαχία στις επόμενες εκλογές!

Μαζί, όλες οι προοδευτικές δυνάμεις μπορούμε από την πρώτη κάλπη να φέρουμε την πολιτική αλλαγή και μια νέα αρχή για τον τόπο μας, για την κοινωνία πλειοψηφία, για τους εργαζόμενους, για τις νέες και τους νέους, για τους ανθρώπου του μόχθου και της δημιουργίας.

Να είστε καλά!

Καλή δύναμη και καλή επιτυχία στο Συνέδριό μας και στους αγώνες που έχουμε να δώσουμε όλοι ενωμένοι μπροστά μας και θα είναι νικηφόροι.

Γεια σας!